

Стан редакције и администрације
Космајска ул. бр. 23.

Огласи се дају у администрацији
— Цена утврђена —

Неплаћена се писма не примају
Рукописи се не враћају.

Поема, рукописе, новац и све остало
што се односи на лист, сласти вла-
стима листу.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Адреса за телеграмне:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију на пошти:
на годишњу дин. 12—
„ шест месеци „ 6—
„ три месеца „ 3—
„ један месец „ 1—

Претплата за иностранство на пошти:
на годишњу дин. 30—
„ шест месеци „ 15—
„ три месеца „ 7—50

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Свете жртве

Драгомир Ј. Димић
ПЕШАД. КАПЕТАН I КЛАСЕ

Онај пешадијски пук који се онако славно показао на Прилепу и на Скадру и која је на Брегалници на бајонет повратио батерију, коју су нам Бугари преваром заузели и овога рата понова се показао и дао доказа, да је он био и остао част и понос победоносне српске војске.

У крвавом окршају с Аустројанцима овај је први стигао на бојно поље у моменту колебања наших слабих одреда. Он је тада силним налетом на бајонет увео у наше редове нову снагу и за мало непријатеља после даде и бегати стаде.

Да се дође до тога успеха ваљало је принети осетне жртве у крви. Једне од тих жртва јесте и неустрашими наш београђанин Драгомир Јов. Димић, који је увек у борби био на челу свога храброг батаљона. Прослављени јунак са Младог Јагоричанина и из крвавих боја са Бугарима, витез златне медаље за храброст, капетан Драги пао је смрћу достојно његових славних подвига у три рата. Његови војници, који су га волели као она, достојно су га ожалили и по реду уколени, а гроб витеза прелили су димом из својих брзотекти и крвљу својих противника, не стојају су достојно осветити и покајали гроб свога славнога команданта.

Капетан Драги рођен је у Мирјеву, селу сат удаљеним од Београда, и био је јединац у свога оца, угледног и у опште поштованог старине попа Јоце, који је овим ударом изгубио зеницу свога ока и покопао све наде и идеале свога живота.

Мали је остао без мајке, али је добри његов отац све своје старање усредсредно на малом Драгом коме је дао дело васпитања и солидно војничко обра-

зовње. Официрску школу свршио је у Русији и одмах се вратио у Београд, да послужу својој Отаџбини и остварењу наших националних идеала. А сем краћег командовања четом у 13. пуку Хајдук Вељка у Неготину све своје службовање провео је у Београду.

Као командир чете у 7. пуку првог позива учествовао је у свима борбама што их је овај пук имао у турском и бугарском рату, а нарочито се одликовао у борби на Куманову.

По свршеном рату када су бирани најбољи официри за ново-основане пукове са нове територије капетан Драги добио је чету у батаљонском пешадијском пуку, који је гарнизонирао у Ваљеву.

Када се српска војска дигла да брани Отаџбину од подлог насртаја бечког ћесара капетан Драгомир доживео је ретку част Као капетан прве класе он је доживео срећу да се његовој команди повери батаљон једног од наших најбољих пукова. Векови ће причати и славити херојске подвиге овог пука и његових официра, међу којима је добри Драгомир био један од најдостојанственијих.

Далеко од убогост његовога Мирјева и од дома остарела му родитеља почива мртво тело јунака, чије ће име живети и славити се докле тече сунице и месеца.

Стојан Стојановић
ПЕШАДИЈСКИ ПОТПОРУЧНИК

У крвним борбама у Подрињу српску победу платио је својим као капља росе младим животом и тек произведени пешадијски потпоручник **Стојан Стојановић** херој са Брдице.

Потпоручник Стојан ступио је у Војну Академију 1911. године. Српско-турски рат затекао га је као питомца каплара. Са својим одредом пошва је на

Скадар и у крвавој борби на Брдици, где се показао као прави јунак, рањен је тешко у десну ногу и десну руку. Ране су биле од Мартинијеве пушке и теко тешке, да је млади Стојан и погинуо неизлечивши се од њих.

Међу друговима био је веома омиљен са чврстине свога карактера и свегдашње своје веселости. Од првог дана када је ступио у школску клупу био је одличан ђак, па је и официрски испит положио као један од најбољих у својој 44. класи, која је произведена за потпоручнике неколико дана пред његову јуначку погинућу.

Из ове класе у ранијим ратовима славно су пали: Живојин Милојевић на Кривопаку, Никола Ристић на Церцарији и Светолик Грујић на Гргени.

Слава њима!
Слава свима,
Што умиру
Славно њима.

Албанско питање

Италија против Аустро-Угарске
Рим, 23. авг.

Под насловом „Албанска ситуација“ — Коријера де ла Сера — доноси уводни чланак у коме се између осталог каже и ово: Док се ми судбином арбанашког народа и Арбаније готимо и не интересујемо, дотле Аустро-Угарска оружја и мобилише арбанску војску помоћу својих плћеника, да ова удари с леђа на Србију и зада јој ударац.

Овај гест Аустројанаца да не мора бити много озбиљан, није ипак такав, да наша влада не поведе о њему рачуна! Неутрална Италија мора сада више но икада да гледа своје интересе с оне стране Јадранског Мора, не остављајући их на милост и немилост Аустро-Угарској!

Штампаари Драг. Грегорифа
потребна су два окрета.

Павле Маринковић
председник одбора за оцему штете у Подрињском округу.

Балкански блок

— 2 милиона војника —
(Наш извештај)
Букурешт, 23. авг.

Професор универзитета у Букурешту Ј. Антонеско, који се пре кратког времена вратио са свога научног пута по Србији, Бугарској и Грчкој, написао је о букурешкој „Минерви“ чланак о Балканском Блоку! Г. Антонеско који је један од најбољих познавалаца балканских ствари у Румунији, држи, да је идеја о стварању блока на Балкану и остварљива и била корисна по све народе на Балкану. У своме чланку, који је наишао на одобрење у букурешким политичким круговима г. Антонеско вели: Данашња ситуација, у којој се Европа налази веома је опасан момент за формацију једног оружаног и независног блока међу балканским државама! Ликвидација између великих држава наших суседа, не би била у томе случају извршена против наших садашњих и будућих интереса.

Два милиона војника умела би чувати и бранити интересе наше заједнице. Србија победница, дала би прву свагу томе блоку. Србија — побеђена, нашла би спас ове за своју егзистенцију! —
Јон.

Миливоје Анђелковић, пуковник

У минулим ратовима пуковник Анђелковић, истакао се као један од наших најспособнијих официра. У овом светом рату, пак, он се уживајући глас одличног официра и војсковође потрудио и у својим раним успесима увлео још неколико славних победа.

Ћесарова војска бежи

— Вест о поразу у Галицији унела је страх у Ћесаревој војсци. —

Букурешт, 24. Авг.

(Јон) Преко две стотине Мађарских резервиста дезертирали су и прешли у Румунију код Полуге.

Љубазношћу једног румунског официра, који им се нашао при руци успео сам да са неколико њих дођем у додир. На моје питање: шта их је нагнало да дезертирају, и то баци сада када им се отаџбина налази у једној тешкој и мучној ситуацији? добио сам овај одговор: Заиста, наша се отаџбина налази у тешкој ситуацији. Ази, господине, да ли је то наша кривица? Јесмо ли ми ти, који смо је угурали у овај политички ћрсок? Ми нисмо тражили рат, нарочито не ми, Мађари, којима је пок престононаследник био крвни непријатељ.

Стање наше миле отаџбине је очајно, и дај боже да она изађе читава. Унутрашњости земље влада ужасан приказ, који се не може да издржи. На нас школоване нарочито пази! — Какав су утисак направиле вести о нашим неуспесима? Прекинућу га!

— Какав утисак? страшно, поржавајући!! Првих два дана легати су нас, како наше оружје одлично стоје, али кад су после дан-два почели да пристижу рањеници, који су нам причали о страшном поразу нашем, и то на свима линијама, и војску и грађанство, обузела је паника, који се још више повећала проливњем Руса!

Одно но стања у војсци, исти је изјавио, да је оно преко мере испод сваке критике. Дух и морал код трупа свим је опао и прети опасност, да сваког часа дође до побуне.

Београђани у Нишу

— од нашег дописника —

Жалбе на пошту. — Ниш поплаћен Београђанима и Аустројанцима. — Нишљаци као на мртвици. — Легенде о скупоћи. — Пијаница. — Кафанички живот. — Ми смо незвани гости. — Новине. — Међу заробљеницима. — Наше земље.

Наш је Београђана толико у Нишу, да је право да нам осветите који стубац Вашег листа, који се овде тако радо чита и ако прилично доцкан стиже. То одоцњавање београдске поште много нас нервира и ја сам онамад лично протестовао код начелника наших пошта, који се сада удобно смештио у Нишу.

— Пошто је у војним ружама, за то и неваља, био је његов одговор.

Криве су, дакле војне власти. Нека оне попритегну кога треба и за 24 часа пошта ће бити к ква треба да је.

Од сиљних Београђана ја овде и не видим Нишљике. Или је нас много више или су се сви упуцали да од њих не потражимо никакве услуге, па се склањају у мишићу руку. Наравно да ово не важи за интелигенцију, која је веома предусретљива на су-

прот оних Нишљика, који су љути на нас, што смо ми узрок скупоћи у Нишу. Међу тим, у Нишу се може говорити о свему пре но о скупоћи. Место у коме су 5 јаја за грош не одликује се скупоћом. И друге намирнице исто тако нису скупе с обзиром на цене по другим местима. На кафецијску љубавност могли би се и потужити, али на њихове цене не, јер у месту где човек може господски у угледној гостионици ручати за један данар нема скупоће. Ни становни нису скупи, али ни у ни добри.

Београђани докони по вас дуги дан су по кафанама. Од јутра до мрака мењамо кафење. На пијани: пред Касином, Белом кафаниом, Синђелићем, Шапчанином, Балканом, Србијом наћићете увек масу Београђана и Београђанки. Сви ми с највећом

редошћу поздрављамо сваког новог Београђана, који се покаже у нашој средини. Мио нам је сваки Београђанин и поздрављамо се и са овим коме се ликад у Београду нисмо јавили: Осећамо се овде у правом смислу као незвани гости.

Пође ли који за Београд чућете једно опште:

Благо њему!
Сви му завиде и сви би му тако радо правили друштво, али томе су на путу многе сметње.

Тек сада када се вратио својим домовима, за којима се овде толико цезне, умећемо да волемо лепо и драги наш Београд, који сам вреди колико сва Србија. Херојска и непобедна српска војска то је најбоље осећала када се одлучила, да Београд, ту зеницу ока нашег, брани до последње кап крви.

Најтеже нам пала што немамо новина. До душе овде излази „Трибуна“, али ја би се, да сам новинар, стдео да у овајим приликама дајем онако бедан лист „Трибуна“ се претворила у прави ваљарски лист, коме је пред очима само један циљ — маријаши. Само што ће јој се доднине осветити та пљачка на

ших и онако тешких ценова.

У последње време „Српске Новине“ излазе уредно овде у Нишу. Добијамо их ујутру за кафе и у њима налазимо све извештаје који до тога момента стигну у Ниш. „Српске Новине“, благодарећи случају што њихов уредник рано рани и има амбицију да листом задовољи једну осетну потребу, успеле су да се у Нишу најјачу продају. До вас у Београду изгледа да исто тако тешко додиру као и београдски листови до нас. Пошта, пошта.. она нам никад није ваљала, али је сада загригла. Ако је истина да с главе риба смрди, ја би према глави и оца по глави...

Осем нас Београђана у Нишу је пуно и — Аустројанаца, које овде сусрећете на сваком кораку. Полазећи на нас они су по целом свету ротрбили, да ће за десет дана бити у Нишу. И то се дичта испунило. До душе требало им је петнаест дана док су успели да пређу Саву и Дрину, али већ десет дана после тога прелаза Ниш је био пун аустројских војника, али не као победиоца но као — заробљеника. Њих је овде

толико да већ не знају како ће их и где ће их сместити. У први мах били су у артиљерској касарни, али како сваки дан долазе нови транспорти превели су их у конјичке касарне код Црвеног Крста. Ту они слободно шетају, а врло често их сусрећемо и у самј вароши у којој подмирују своје потребе. Овде је установљена и нарочита заробљеничка команда, којој је на челу један пуковник. Војници су највећим делом Срби, Хрвати и Чеси, има и нешто Немаца и мало Мађара. Из разговора са заробљеницима знамо сам, да су растурене чисто српске чете и да су сви Срби бачени по неколико њих у чисто мађарске и немачке пукове у којима су се борили. Хрвати су национално потпуно несвесни и на питање шта су сви дају један одговор: Каколик! Тако несвесним њима није било тешко тући се с рођеном браћом. Наше братско опхођење с њима их је изненадило и они су овде више но задовољни. Они имају сва следовања наших војника. С њима заједно су и официри. Међу овима овде само је један Хрват, а све о-

стало су Чеси, Немци, Мађари. Међу официрима и у официрској униформи је и један војнички католички поп — фелдпатар, који је Мађар по народности, али добро говори Чески. Од виших официра овде је само мајор Странски, једини живи командант батаљона из потпуно уништеног 28 пука. Чех је по народности и човек врло симпатична изгледа, озбиљан, достојан твен, али силно погржен, силно га је коснуо срца његов незавидни положај. Наши су према њима врло пажљиви. Шетају се по вароши, одлазе у купатило на купање, добијају књиге да прекраћују време и сви имају од својих војника силне. Од наше државе примају своје плате и по 3 динара на име новчане хране.

Ми смо се већ свикли на честу појаву аустројских војника на свакоме кораку и с нестрпљењем очекујемо када ћемо исто овако у београдском граду на одморишту посматрати — земунски гарнизон.

Бојан.

Беч лаже

Вести из Бечких извора лажне су Рим, 23. авг.

Гвелфо Чавинина, пишући своје импресије о српско-аустријском рату, вели између осталог: да из Беча и Ниша долазе сасвим супротне вести, ала кад се узме у обзир све оно што је Беч писао, а ништа се није обистинило, онда се мора већна пакља поклонити срп ком извору. Аустријска победа код Шатца, коју је Беч објавио претворила је се у пораз аустријски. Срби су пустили Аустријанце да зађу у њихову територију, па да их до ноге потуку и пребеге преко воде. Затим хвали српске војнике називајући их великим јунацима.

На послетку, држи да ако дође до одсудне битке између Србије и Аустрије, то ће доћи свакако на обалама Саве и Дрине, или на аустријској територији; али искључено је да ће Аустријанци моћи прећи Дунав и продрети моравску долину.

Држање Бугарске

— И по трећи пут изјава о неутралности —

Софија, 24 авг.

Софијски „Мир“ доноси ово: Из веродостојног извора сазнајемо да је влада добила и по трећи пут најформалније изјаве од руске владе да ће Бугарска, ако буде одржала благонаклону неутралност по споразуму, до бити повољне границе; у противном случају, имаће да претрпи тешке последице. Наша се влада огривичила да и по трећи пут изјави да ће остати строго неутрална, без благонаклоности на једној ратној страни, и тиме је дакле преговор прекинут.

„Бела књига“ и „Плава књига“

— Борба између немачке и енглеске дипломатије —

Бавећи се питањем ко је одговоран за данашњу европску ситуацију — Корнаре дела Сера — вели:

И ако се сад прва реч води на бојном пољу, где ће мац решити судбину народа, ипак се осећа изаклуисна рад дипломатије, да од себе одстрани одговорност и свали на другог.

Тако, „Бела књига“ уверава, да је 1 августа Немачка била употребила свој утицај на Аустрију да прими ова два услова: 1). Никако територијално повећање на рачун Србије: 2) одрицање захтева о учешћу аустријских чиновника у унутршњим пословима Србије. Према Белој Књизи изгледа да је о првој тачки поменутих услова Аустрија дала обећање Русији, а односно друге тачке да су се још водили преговори. Да ли је Русија крива што Немачкој није дала времена да с Аустријом сврши и другу тачку?

У енглеској „Плавој Књизи“ стоји да је 30 јула Сазанов, на захтев немачког амбасадора, дао писмену формулу, да Аустрија изјави да ће из ултиматума Србији изоставити оно место које крњи принцип суверенитета, а Русија се обавезује о оставити све војне припреме. „Бела Књига“ оптужује Русију да је отпочела мобилизацију кад још нису биле изгубљене све наде. Та берлинска тврдња није ничим документована. Али ко може тврдити да Петроград не може обратом доказати? И на послетку је ли се бечка влада и коме обавезала да ће поштовати интегритет Србије? Ово треба најпре расветлити у Италији је сима познато да на захтев Италије Аустрија није дала потребну обавезу да ће поштовати

статус кво на Балкану, те је вероватно да их није дала ни у Петрограду. Она се дакле првога августа није никоме обавезала ни на поштовање територијалног интегритета Србије, ни њеног суверенитета.

Апологија дакле, која нам се прича из Берлина не убеђује. Историја ће то доцније присутити; данас нам се чини да Немачка узалудно тражи међу другим државама кривца европског рата.

Наши у А.-угарској

Г. Драгољуб Анђелковић, цариник из Смедерева и Никола Борђевић, цариник из Београда, заробљени су на лађи „Делград“ и ухапшени у Темишвару.

Борислав Ј Костић, заватл. из Александровца, радн. у Панчеву, не зна се где је задржан.

Велимир Ј. Стаменковић, заватлија из Лесковца, по свршетку бугарског рата отишао у Брно. Не зна се где је.

Г-ђа Милева Церовић, била у Глајденбергу — задржана у повратку.

Г. Новак Новакковић, директор Српске Банке у Брчкој интерниран са женом и петоро деце у Темишпешцеју.

Г. Чед С. Ристић, апотекар Пожаревца, 9. јула отишао у Ловрану ради лечења. 13. јула интерниран је у Фијуми и за сада се не зна где је.

Попови - бегунци

— На први тринаест непријатељске гранате Београдски осветљеници напустили су своје парохије. — Наш извештај —

Ниш, 24. августа.

(Костић) — Међу многим Београђанима, који су добили овамо има и неколико свештеника, који су на први тресак непријатељске гранате (тамо код вас) овамо добегли. Они овде не врше никакве дужности већ по цео дан шеткају нишким улицама и распитују се имали чега новог. Ни један Београђанин који овамо добеће не може да им умане; сваког они сачекају и код сваког се распитују: шта је са Београдом.

Док је био овамо митрополит, нико их није дирао, али од како је он напустио Ниш и вратио се у своју резиденцију, од тада су за њих настали тешки дани.

Одмах по своје одласку г. митрополит их је позвао да се одмах врате у Београд. Но како они нису то још на до данас урадили то су им како чујемо ми овде парохије оглашене су за упражњене. Имена њихова су: прота Марко Петровић, Милош Марковић, Светозар Цветковић, М. Путиновић, Никола Трифуновић, Миливоје Петровић, Михајло Поповић и Милош Велимировић.

И тако ћете ви Београђани, одмах првих мирних дана по новом проширењу отаџбине имате интересантне изборе: Бираћете протереје.

За рањенике

— Велешани купе пролог за Црвени Крст —

Велес, 20 авг.

Ратни покли, који се ори данас широм Велике Србије допро је и до нас. На први глас да је Србији Аустрија огласила рат, и да ће зато требати поред жртава у крви и жртава у новцу и ствари, и ми, Велешани нисмо хтели да останемо иза осталих вароши. Наш пододбор Црвеног Крста одмах се је дао на посао и ви данас имате да видите једну колику животног толико и дирљиву слику: И Срби и Турци и они, који су се тако рећи до јуче називали Бугарашима од куће до куће, од дућана до дућана и купе при-

логе. И да ли онда може имати онога срца, које не би ма и најмањи дарак приложило.

Велешани су поносни, што и њихова деца, њихова брћа узимају учешћа у ослобођењу прекоставске браће и брће преко Дрине. Образован је нарочити одбор од најугледнијих грађана, који ће обићи болнице и по њима раздати добровољне прилоге.

Међу рањеницима, који су у овлашњој болници, налази се већи број мештана.

Дочек рањеника био је дирљив. Све живо у Велесу изашло је на границу да их види и да их поздрави.

— Сретне вам ране биле, и посветиле вам се! — френетички је маса понављала и са свију страна летело је цвеће. Овде код нас, налази се и велики број београдских дама. Оне су нам десна рука. Њихова уметност и рутина око рањеника задобивена у прва два рата учинила је, да су нам оне учитељке у неговању рањеника. Оне неуморно раде и још и ноћу. Хвала им!

Не мању захвалност заслужује и оvd. књижев. Огњановић, који је велики свој поучних и популарних књига поклоник болници, да се раздаду рањеницима. Сем тога овај вредни и заузимљиви човек штампао је безброј ратних дописних карата и разделио их међу рањенике. Хиљадили се овакви Срби!

Јавићу вам се ускоро.

Коле.

Штампарии Драг. Грегорића, потребан је један безамн или нафта мотор под кирију. За услове обавити се уредништву „Стража“.

Из Румуније

— Конфликт између круне и владе. — Маргиломан на помолу. — Аустријски официри у Синају. — Петроград, 23. августа.

„Руско Слово“ доноси од свога букурешког дописника овај телеграм:

Конфликт међу кабинетом Братијава и Краља сасвим је отворен. Сви министри и остали учесници последњих саветовања у двору, осим министра унутрашњих дела Маргиломана, изражавајући се против савеза с Немцима, који краљ тражи. На последњем састанку краљ је претпо оставком. Упорно се тврди ако ова претња не помогне краљ ће поверити састав германо-филског кабинета Маргиломану и потписаће указ о оштој мобилизацији. — У Синају су дошли аустријски официри у тајној мисији. После аудијенције код аустријског посланика официри су отишли у Букурешт. Намера круне, да повери састав кабинета Маргиломану, изазива велико негодовање, нарочито радикална „факла“ устаје против „немачкога улана, који спрема, државни преврат“ и вели: „Јавља се питање, хоће ли народ оштетити на удар овог немачког бича, или ће рећи: уклони се или се поклони.“

Турска и Румунија

— Потписивање војне конвенције —

Атина, 22. августа

У атинским дипломатским и политичким круговима се говори, да је турска влада послала неколико турских официра у Букурешт у нарочитој мисији. По још не потврђеним вестима, ова војна мисија има за задатак да са румунском владом потпише војну конвенцију.

Немачка је пропала

— План Немачке је коначно уништен —

Лондон, 23 августа.

„Тамс“ у уводном члану доноси, да је немачки ратни план пропао због страховите војне снаге Русије. У случају, да немачке трупе баи и туку Французе, ми и Руси решили смо да продужимо борбу још за 20 година, ако затреба. Ми знамо врло добро, да су немачке фабрике обуставиле сав рад од почетка рата; да су пресекле индустрију и трговина и сав животни рад. Да су немачки пароброди већином залеђени, или да су се сакрили по прастанишима, а да остали не могу читати више никаквих услуга немачком ваталатету. На тај начин ми можемо дуго одржавати ово стање, док се Немачка не покори и не плати велуку ратну оштету. Такву су одлуку донеле Енглеска и Русија.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Архијерејска служба

Јучерашњој архијерејској служби, у цркви Апостола Марка присуствовао је велики број тамошњих грађана. После службе митрополит је одржао патриотски говор о данашњем светом рату. Говор митрополитов оставио је веома јак утисак на све присутне.

Одликовања

Једна добро информисана личност из Ниша јавља нам, да за све време рата неће бити никаква одликовања и унапређења у официрском кору. Као разлог за ово наводи се акт министра финансија, којим је молио своје колеге да у својим ресорима заведу највећу штедњу. Према томе одликовања и унапређења може бити тек после свршетка рата, који ће бити крунисан успехом као што су били и прошли.

Мали Сокољци

Наш дописник из Ниша пише нам:

Наши мали сокољци под вођством свога наставника нишке гимназије прикупили су у недељу 17. ов. м. по улицама, кафанама и по парку молећи од свакога пролазника само 5 пара за Црвени Крст свега 50 динара, који је новац благајник Сокол Друштва Душан Силни у Нишу предао одбору Црвеног Крста у Нишу.

Желети је да наши мали Сокољци сваке недеље скупљају новац и да се наше грађанство што више одзива њиховој молби.

У тешком положају

— И сами аустријанци признају свој тежак положај —

Беч, 22. августа

Телеграми нарочитих новинарских изасланика једнодушно констатују, да тежак положај аустро-угарских трупа на северо-источном бојишту долази од огромне надмоћности непријатеља, као и од непогодног терена. Али ваља имати у виду, да је стратешки положај повољан. Дописници истичу диван хероизам трупа, које су заузеле нове положаје. Општи је утисак, да је непријатељ претрпео озбиљне губитке и да је његова офанзива знатно ослабљена.

Примерба Пресбиро-а: доносимо овај телеграм аустријског ратног Пресбиро-а из кога се види потпуно признање пораза њихове војске. —

После месец дана

— Унутрашња и спољна ситуација у земљи нису ни најмање измењене. —

Петроград, 23. августа.

После месец дана рата спољашњи изглед и јавни живот у Петрограду нису претрпели никакву вамену. Државне и приватне установе функционишу као и пре рата, пошто њихово особље није удаљено мобилизацијом, јер је влада због великог обиља у резервистима ослободила војне дужности све оне који су имали какву јавну службу. Јуче с почела предавања у свима школама као у нормалним приликама. Унутрашња трговина води се са истом интерзивношћу. Операције новчаних завода, које су најбољи барометар, нису ни у колико повустиле и сви улози, који су били дигнути, понова су враћени.

Наше бојиште

Са Бежанијске коте

Ваљево, 22 авг.

20. августа по подне непријатељ је избацио са бежаниске коте неколико хаубичких метака у правцу крагујевачког друма. На осталим деловима фронта нема ничег новог.

Црногореки успех

Црногорци су одбили један непријатељски напад, учињен у правцу Грехова.

Аероплан над Ваљевом

Ваљево, 23 авг.

Данас око 9 часова пре подне летео је над Ваљевом један непријатељски аероплан. Из тога аероплана бачене су на варш две гранате; једна од њих бачена је на болницу, на којој је био видно истакнут знак црвеног крста. Ове гранате, које су запалеле систему, нису учиниле никакве штете, нати су је у опште могле учинити.

Последње вести

Споразум о поданицима

Петроград, 22. августа. — Постигнут је споразум између руске и немачке владе у погледу давања одобрења њиховим поданицима да могу напустити непријатељску земљу. Официри у активној служби и у пензији, као и људи од 17 до 45 година и сумњива лица не могу се користити овом мером.

ОДБРАНА БЕЧА

Рим, 23. августа. „Масеђеру“ јављају из Букурешта, да су аустријске трупе, које оперишу на пољској граници, позване на траг да осигурају одбрану Беча.

Аустријанци су деморалисани

ПARIЗ, 23. августа. „Дели Мел“ јавља, да су Аустријанци потпуно деморалисани. Више је пукова уништено; Руси су заробили више хиљада Аустријанаца и међу њима једног генерала.

Пораз немачке флоте

ЛОНДОН, 23. августа. (Званично). Према веродостојним извештајима 7 немачких ратних бродова: крстарица и торпиљера вратили су се у Кил јако оштећени. Други немачки ратни бродови потопљени су у близини Канала.